

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku K. K. i E. C.
przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Starosty S.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 2 czerwca 2015 r., sygn. akt V Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od wnioskodawców na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 450 (czterysta
pięćdziesiąt) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W sprawie z wniosku K. K. i E. C. z udziałem Skarbu Państwa - Starosty S. o zasiedzenie Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 2 czerwca 2015 r. oddalił apelację wnioskodawców od postanowienia Sądu Rejonowego w w S. z dnia 18 grudnia 2014 r. oddalającego wniosek.

W skardze kasacyjnej wnioskodawcy uzasadniali wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., sygn. akt I CSK 206/07, nie publ.). Dlatego uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka, (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.). W odniesieniu do przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga to uzasadnienia, że przedstawione zagadnienie prawne jest istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Dla wykazania takiej jego kwalifikacji skarżący powinien przede wszystkim jasno określić treść i zakres zagadnienia prawnego oraz przytoczyć wyczerpujące argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen i wątpliwości związanych z rozumieniem, czy stosowaniem przepisów prawa, których zagadnienie dotyczy i jeżeli było ono przedmiotem wypowiedzi judykatury wskazać ewentualnie na potrzebę zmiany wyrażonego w nich poglądu prawnego. Przedstawione zagadnienie powinno być sformułowane w sposób na tyle abstrakcyjny, żeby mogło mieć znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia danej sprawy, ale mogło znaleźć zastosowanie przy rozstrzyganiu innych spraw.

Kwalifikacji takiej nie można przypisać zagadnieniu sformułowanemu przez skarżących wyłącznie w oparciu o indywidualne, szczególne okoliczności sprawy, a przez to pozbawione waloru uniwersalnego. Uzasadniając wniosek o rozpoznanie skargi skarżący nie wskazali nadto, na czym polegają wątpliwości prawne związane z przedstawionym zagadnieniem, ograniczając się do przytoczenia fragmentów wybranych uzasadnień orzeczeń Sądu Najwyższego, nie odnosząc się do wyrażonych tam poglądów i nie precyzując mających powstawać na tym tle wątpliwości związanych z wykładnią, czy stosowaniem konkretnych przepisów prawa.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed sądem drugiej instancji, która Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz

art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej (jedn. tekst Dz. U., z 2013 r., poz. 1150 ze zm.) orzeczono jak w sentencji.

I.n